

[Hauge.]

Venstres Opfattelse. Jeg ser i denne Forbindelse ganske bort fra, at Venstre nu helt fornægter — hvad jeg allerede paaviste i min Tale i Gaar — det Initiativ, som Partiet tog i Januar 1932 med Hensyn til den gældende Valuta- og Importreguleringsordning, og som Venstre nu slet ikke vil kendes ved mere. Venstres ærede Ordfører har blot den ganske urimelige Paastand at møde med til Forsvar for sit negative, sit kritiserende Standpunkt nu, at det, Venstre gik ind for i 1932, var noget ganske andet end det, der nu er gældende, og som nu foreslaas og diskuteres. Men Venstres Standpunkt her er ikke blot fejlagtigt, det er en simpel Fornægtelse af Kendsgerningerne.

Loven af 30. Januar 1932, som blev formet, som Tilfældet var, paa Venstres Initiativ, indeholder, hvad jeg ofte har paavist i denne Sal og ogsaa paaviste i Gaar, og hvad enhver kan overbevise sig om ved at læse Loven, i Realiteten de samme Formaalsbestemmelser, som den gældende Lov og som det foreliggende Lovforslag indeholder. Der er ingen Realitetsforskel. Disse Formaalsbestemmelser vilde end ikke en Venstre-regering i Dag fravige — det vover jeg at paastaa —; fordi Venstre overhovedet ikke vil indlade sig paa nogen som helst Diskussion, saa vidt jeg kan skønne, om at sætte noget andet positivt i Stedet. Venstre har aabenbart besluttet sig til kun at hellige sig den negative Kritik, og det kan Venstre naturligvis gøre en Tid uden alt for stor Risiko for Ansvar, idet Vælgerne mere og mere, hvad figura viser tydeligt nok, har tilkendegivet Venstre, at de ikke vil betro Partiet noget Regeringsansvar. Det er maaske ogsaa ud fra den Betragtning, at man nu stiller sig paa det rent negative Standpunkt, men værdig er denne Holdning over for Tidens mest brændende Spørgsmaal ikke for Venstre.

Et særligt grelt Eksempel paa, hvad man tillader sig i Retning af Fornægtelse af tidligere Standpunkter, viste det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ved at citere, hvad jeg i 1934 sagde om, at Danmark nødvendigvis maatte værnes mod billige udenlandske Varer, som ingen her i Landet kunde væрге sig imod. Venstres ærede Ordfører fremdrog disse mine Udtalelser fra 1934, og man skulde saa deraf faa den Opfattelse, at det Standpunkt, jeg dengang indtog, var ganske urimeligt og helt paa tværs af, hvad Venstre, naar det da ellers har en fornuftig Time med sig selv, kan gaa ind for. Heroverfor skal jeg nævne, hvad det virkelige Forhold er. Sandheden er den, at

saa sent som den 2. Februar 1937 — altsaa i dette Aar — har Venstre med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen selv som Ordfører ikke blot udtalt sig paa nøjagtigt samme Linie som jeg i 1934, men det ærede Medlem har tillige stillet et positivt Forslag i den Retning her i Folketinget. Forslaget er stillet sammen med den Betænkning, som Folketingsudvalget afgav om Valutalovforslaget den 2. Februar 1937. Jeg skal ganske kort citere, hvad Venstre med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen som Ordfører dengang foreslog. Det findes i § 5 i det andet af Venstre som Ændringsforslag stillede Forslag til Lov og lyder saaledes:

„Det i § 2 nævnte Udvalg kan, naar en Vareimport, enten efter Udvalgets Skøn har Karakter af paaviselig Dumping, eller naar en saadan paa skadelig Maade berører Erhverv eller Virksomheder, der i eksportmæssig Henseende er af væsentlig Betydning, eller vil medføre, at et Erhverv vil faa i økonomisk Henseende særlig ugunstige Vilkaar som Følge af unormal Konkurrence, gøre Indstilling til Handelsministeren om Begrænsning i Importen af de paagældende Varer.“

Dette dækker nøjagtigt, hvad jeg sagde i 1934, og jeg finder det derfor højest ejendommeligt, at det ærede Medlem citerer, hvad jeg sagde dengang, som noget urimeligt, som et Vidnesbyrd om, at det var et galt Standpunkt, jeg indtog.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om Priserne. Jeg skal afstaa fra at svare herpaa af den simple Grund, at der ikke er Tid dertil, men ved Sagens anden Behandling faar jeg formentlig Lejlighed til at uddybe det nærmere.

Knud Kristensen: Jeg skal blot sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge), at han sikkert har forstaaet min Henviisning til hans Udtalelser om, at man skulde holde Varer ude, der var billige i Pris, som møttet paa, at Regeringen nu vil paastaa, at den ikke holdt Varer ude, der var billige, at det slet ikke var Formaålet med Regeringens Politik. I den Forbindelse citerede jeg det ærede Medlems Udtalelser, og de viste jo noget helt andet.

Den højtærede Handelsminister var jo inde paa den Form, hvori Lovforslaget nu fremtræder for Folketinget, og sagde, at der var ikke noget usædvanligt heri — saaledes forstod jeg i hvert Fald Ministeren. Jeg har selvfølgelig ikke det mindste imod, at Ministeren henvender sig til Embedsmændene for at faa Raad hos dem — det er jo deres Opgave at give Raad —,